

17 mai 2026 • **DUMINICA A VI-A A PAȘTELUI** • Sf. Pascal Baylon,
clg.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.

LECTURA I

Într-un cuget, stăruiau în rugăciune.

Citire din Faptele Apostolilor 1,12-14

După ce Isus s-a înălțat la cer, apostolii s-au întors la Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care se află aproape de Ierusalim, cât un drum în zi de sâmbătă. Când au intrat, au urcat în încăperea de sus, unde obișnuiau să se adune. Erau: Petru și Ioan, Iacob și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacob, fiul lui Alfeu, și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacob. Toți aceștia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 26(27),1.4.7-8a (R.: 13)

R.: Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii.
sau:

Aleluia.

Domnul este lumina și mântuirea mea,
de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieții mele,
de cine mă voi înfricoșa? **R.**

Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut:

să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,
ca să privesc frumusețea Domnului și să vizitez sanctuarul său. **R.**

Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem:

îndură-te de mine și răspunde-mi!

Din partea ta îmi spune inima:

“Fața mea căutați-o!” **R.**

LECTURA A II-A

Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți!

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 4,13-16

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la revelarea gloriei lui! Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul gloriei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi! Dar nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș sau hoț sau răufăcător sau ca intrigant; în schimb, dacă suferă ca un creștin, să nu se rușineze, ci să-l glorifice pe Dumnezeu pentru acest nume!

Cuvântul Domnului

(Aleluia) “Nu vă voi lăsa orfani, spune Domnul. Mă duc și voi veni la voi și se va bucura inima voastră”. (Aleluia)

EVANGHELIA**Tată, glorifică-l pe Fiul tău!**

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 17,1-11a

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer, a zis: “Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe tine, pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor acelor pe care i-ai dat lui! Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos. Eu te-am glorificat pe pământ împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o să o fac. Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea! Am revelat numele tău oamenilor pe care tu mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul tău. Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat este de la tine, căci cuvintele pe care mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis. Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi. Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine”.

Cuvântul Domnului

Apostolii stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui. Se rugau în încăperea de sus, în Cenacol, acolo unde Isus s-a rugat înainte de pătimire, unde a dat ucenicilor porunca sa cea nouă – de a se iubi unii pe alții așa cum i-a iubit el –, unde i-a făcut părtași pe cei doisprezece discipoli de preoția sa, unde a celebrat Euharistia și le-a poruncit să o repete mereu în amintirea lui.

Apostolii nu aveau cum să uite exemplul de rugăciune și de frângere a pâinii lăsat de Isus. Ei s-au rugat pentru a-l dobândi pe Duhul Sfânt de la Tatăl prin Cristos. Într-o predică, Isus spunea iudeilor că, dacă ei, răi cum sunt, știu să dea lucruri bune copiilor lor pe care îi iubesc, cu atât mai mult Tatăl ceresc îl va da pe Duhul Sfânt acelor care i-l cer.

Isus însuși este modelul acestei rugăciuni de cerere adresate Tatălui pentru a-l dobândi pe Duhul Sfânt, din următoarele motive: a) ca mulțumirea sa, pentru misiunea pe care i-a încredințat-o pe pământ, să fie desăvârșită, prin legătura iubirii; b) că l-a inspirat pe cine să aleagă ca discipoli, atunci când s-a rugat toată noaptea; c) că le-a descoperit lor (nu carnea și sângele) că Fiul Omului este Fiul Tatălui; d) s-a rugat pentru ei, fiindcă rămân în lume, care toată este pusă în Cel Rău; e) Isus s-a rugat și pentru sine, om fiind, ca să fie întărit de Duhul Sfânt, ca să poată suferi până la capăt, împlinind lucrarea ce i-a fost încredințată; s-a rugat ca Duhul

Sfânt să-l învie din morți, ca să poată căpăta și firea sa omenească gloria dumnezeirii pe care a primit-o când s-a născut în veci din Tatăl; e) s-a rugat ca ucenicii săi să aibă parte de slava sa cerească și nu numai ei, ci toți acei care vor crede în cuvântul pe care el li l-a dat ca să-l proclame; f) s-a rugat pentru ca mama sa să-l urmeze cât mai curând în glorie; ca discipolii, femeile evlavioase, care l-au urmat și au susținut comunitatea din bunurile lor materiale, să nu piardă răsplata cerească; s-a rugat pentru rudele sale care au crezut în el, pentru tot neamul lui Israel. Pentru toți aceștia problema mântuirii a fost legată de rugăciunea lui Isus, fiindcă toți aveau Legea și Profeții.

Dar pentru lume, de ce a spus că nu se roagă? Fiindcă toată lumea păgână era pusă întru cele rele și pentru mântuirea ei era necesară nu numai rugăciunea, ci și jertfa crucii. Numai rugăciunea de pe cruce – „Tată, iartă-i, că nu știu ce fac” –, putea da lumii convingerea, exprimată de reprezentantul lumii, soldatul roman care i-a străpuns coasta, ca din ea să se nască sacramentele Bisericii – Botezul și Euharistia – prin care lumea păgână să ajungă și să mărturisească asemenea lui: „Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu era acesta”.

Sfântul Petru ne îndeamnă să-i aducem lui Dumnezeu preamărire, fiindcă Botezul și Euharistia ne dau posibilitatea și dreptul de a fi creștini autentici prin același Duh, de care a avut trebuință Fiul Omului – Isus Cristos – pe acest

pământ; ca la rândul nostru să ne împlinim chemarea pe care ne-a dat-o, de a ne iubi unii pe alții așa cum ne-a iubit el; ca să suferim asemenea lui pentru mântuirea lumii; ca Duhul Sfânt să vină mereu pentru a schimba fața pământului și miliardele de păgâni să ajungă la lumina evangheliei (Biserica fiind misionară) și să creadă în iubirea singurului Dumnezeu adevărat; ca murind, să înviem o dată pentru totdeauna și să-l vedem pe Tatăl, ca fericirea noastră să fie deplină.

(Pildă. Când profetul Ilie a simțit că trebuie să părăsească pământul, a plecat din Ghilgal și i-a spus discipolului său Elisei să rămână locului, dar acesta s-a jurat că nu-l va părăsi. Ajunși la Betel, Ilie îi cere același lucru, să rămână aici, fiindcă el trebuie să meargă la Ierihon. Elisei se jură din nou că nu-l va părăsi. Profeții din Betel și Ierihon știau că Ilie va fi luat de pe pământ, ceea ce l-a făcut pe Elisei și mai decis în a-l urma. La Ierihon i-a cerut să rămână aici, fiindcă Ilie trebuie să meargă la Iordan. Elisei se jură pe Domnul cel viu și pe sufletul lui Ilie că nu-l va părăsi. Curioși, cincizeci dintre fiii profeților s-au luat după Ilie și Elisei, să vadă ce se va întâmpla. La malul Iordanului, Ilie își scoate mantaua și lovește apele; ele se despart și amândoi trec pe malul celălalt. Aici Ilie l-a întrebat pe Elisei, despre ce anume vrea să obțină de la el, că l-a urmat cu atâta încăpățănare. Elisei i-a cerut ca duhul care este în Ilie să coboare înjumătățit asupra lui. Ilie i-a promis că așa va fi, cu condiția să-l

urmărească cu privirea atunci când va fi răpit de pe pământ. Elisei l-a urmărit când carul cu foc l-a răpit pe Ilie și, drept răsplată, i-a aruncat mantaua sa de profet. Cei cincizeci de fii ai profeților urmăreau să vadă dacă duhul profetic al lui Ilie va intra în Elisei. Acesta, luând mantaua, a lovit apele Iordanului și acestea s-au despărțit și el a revenit pe malul dinspre Ierihon. Atunci, cei cincizeci s-au convins că Elisei a rămas profet în locul lui Ilie și l-au respectat cum se cuvine. Isus, înălțat la cer, după ce mai înainte ne-a dat Pâinea coborâtă din cer, ca să avem viață în noi, ni-l dă pe Duhul său Sfânt, ca să dovedim că spiritul său rămâne în noi. Dăm dovadă că Duhul Sfânt este în noi?)

Anton Dancă, *VADEMECUM* (Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici), Anul A, Editura „Presa Bună”, Iași, 2005

Calendarul săptămânii 17-24 mai 2026

- DUMINICA A VII-A A PAȘTELUI; Sf. Pascal Baylon, clg.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.**
- 17 D
- 18 L Ss. Ioan I, pp. m. *; Leonard Murialdo, pr.
- 19 M Sf. Celestin al V-lea, pp.
- 20 M Ss. Bernardin din Siena, pr. *; Lidia
- 21 J Ss. Elena, împ. *; Cristofor Magallanes, pr. și ins., m. *; Eugen de Mazenod, ep.
- 22 V Ss. Rita din Cascia, clg. *; Emil, m.
- 23 S Sf. Dezideriu, ep. m.
- DUMINICA RUSALIILOR; Sf. Fc. Maria, Ajutorul Creștinilor; Ss. Donațian și Rogațian, m.**
- 24 D

Gândul săptămânii

„O inimă rămâne neîmpăcată atâta vreme cât nu va fi dăruit tot ce i-a cerut Dumnezeu.” (Fericitul Vladimir Ghika)

